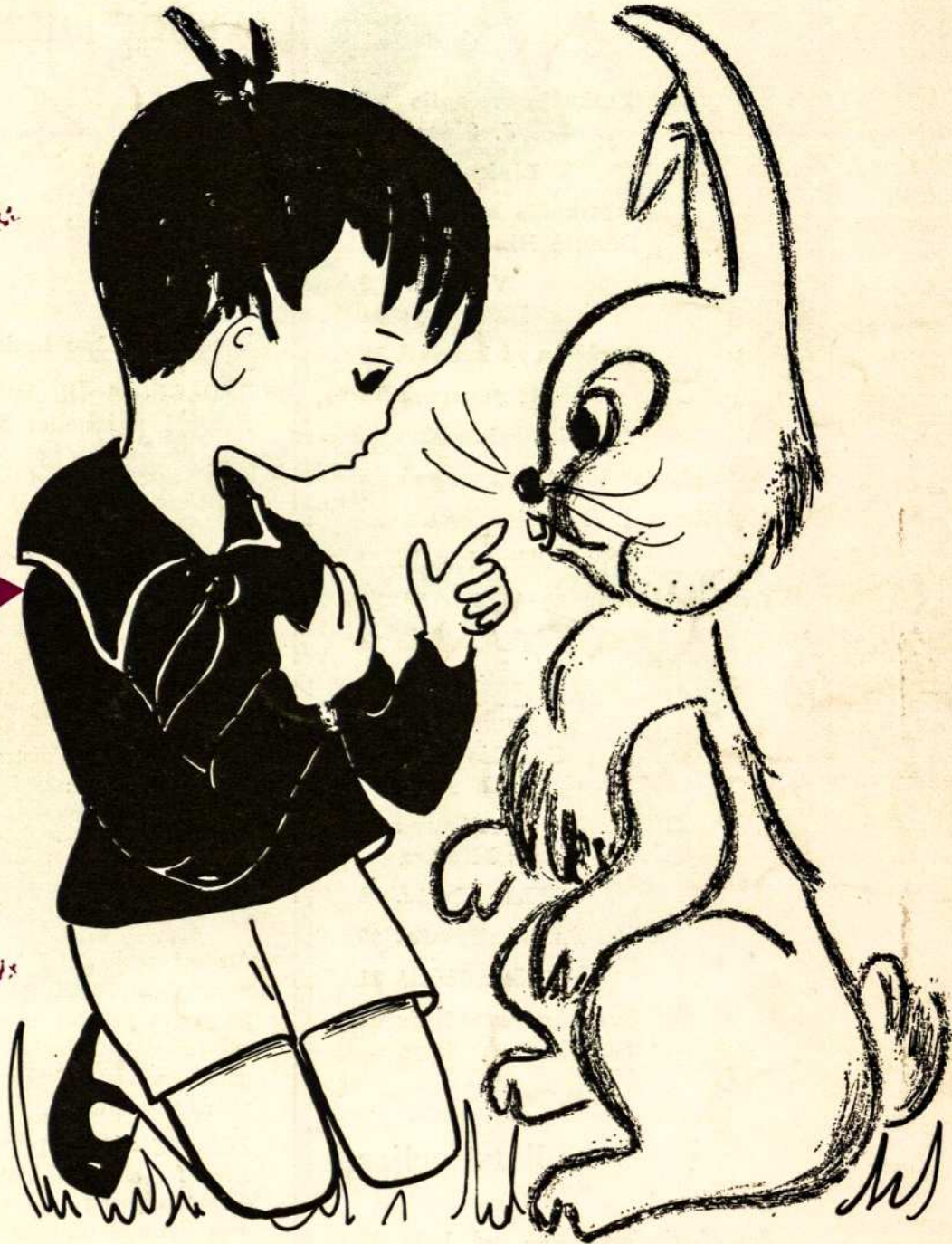

1965
balandis

4

REGULOTE

turinys

- Zuikučio paslaptis** 4
J. Slėnys
- Linksmiau** 6
- Mikučio nesėkmė** 7
Danutė Bindokienė
- Viščiukai** 9
Pr. Imsrys
- Norėčiau aš keliauti** 10
- Truputį pagalvok** 12
- Viščiuko galvosūkis** 13
- “Eglutės” šventės programa** 14
- Kvietimas į “Eglutės” šventę** 14
- Šv. Mišių giesmės** 16
- Grupėmis deklamuoti eilėrašči.** 18
- Susitikimas** 19
Linutė
- Linksmiau** 21
- Gegužės rytas** 22
Alė Rūta
- Aitvaras** 27
Jonas Minelga
- Mūsų kūryba** 28
- Pas skaitytojus** 30
- Pašto dėžutė** 31
- Šventės ir vardinės** 32
St. Yla ir A. Salys

ilustracijos

- Ses. M. Eucharista* — psl. 1, 19, 32
P. Osmolskis — 3, 10, 27
A. Vasiliauskaitė — 9

IMMACULATA PRESS
Putnam, Connecticut 06260

eglutė

vaikų laikraštėlis

4

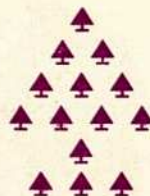
balandis 1965

LEIDŽIA

Lietuvių Kultūros Institutas

REDAGUOJA IR ADMINISTRUOJA

Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys

metams — \$4.00

atskiras numeris 40¢

redakcijos ir administracijos
reikalais kreiptis:

“EGLUTĖ”

Immaculate Conception Convent

R. F. D. 2,

Putnam, Connecticut 06260

Atsiųsti rankraščiai tampa redakcijos nuosavybe. Redakcija rezervuoja sau teisę juos pakeisti ar sutrumpinti, pagal reikalą. “Eglutės” iliustracijų negalima naudoti kituose leidiniuose be redakcijos sutikimo.

EGLUTĖ — THE LITTLE FIR. Magazine for children. Published monthly except July and August, by the Lithuanian Cultural Institute. Office of Publication, Immaculate Conception Convent, R.F.D. 2, Putnam, Connecticut. 06260. Subscription \$4.00 yearly. Single copy 40¢. Entered as second class matter March 27, 1952, Putnam, Connecticut, under the act of March 3, 1879.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ
IR DAUG DIEVO PALAIMOS
VISIEMS SAVO DRAUGAMS LINKI "EGLUTĖ"

LITUOVOS
NACIONALINĖ
M. MAEYDO
BIBLIOTEKA

ZUIKUČIO PASLAPTIS

J. Slėnys

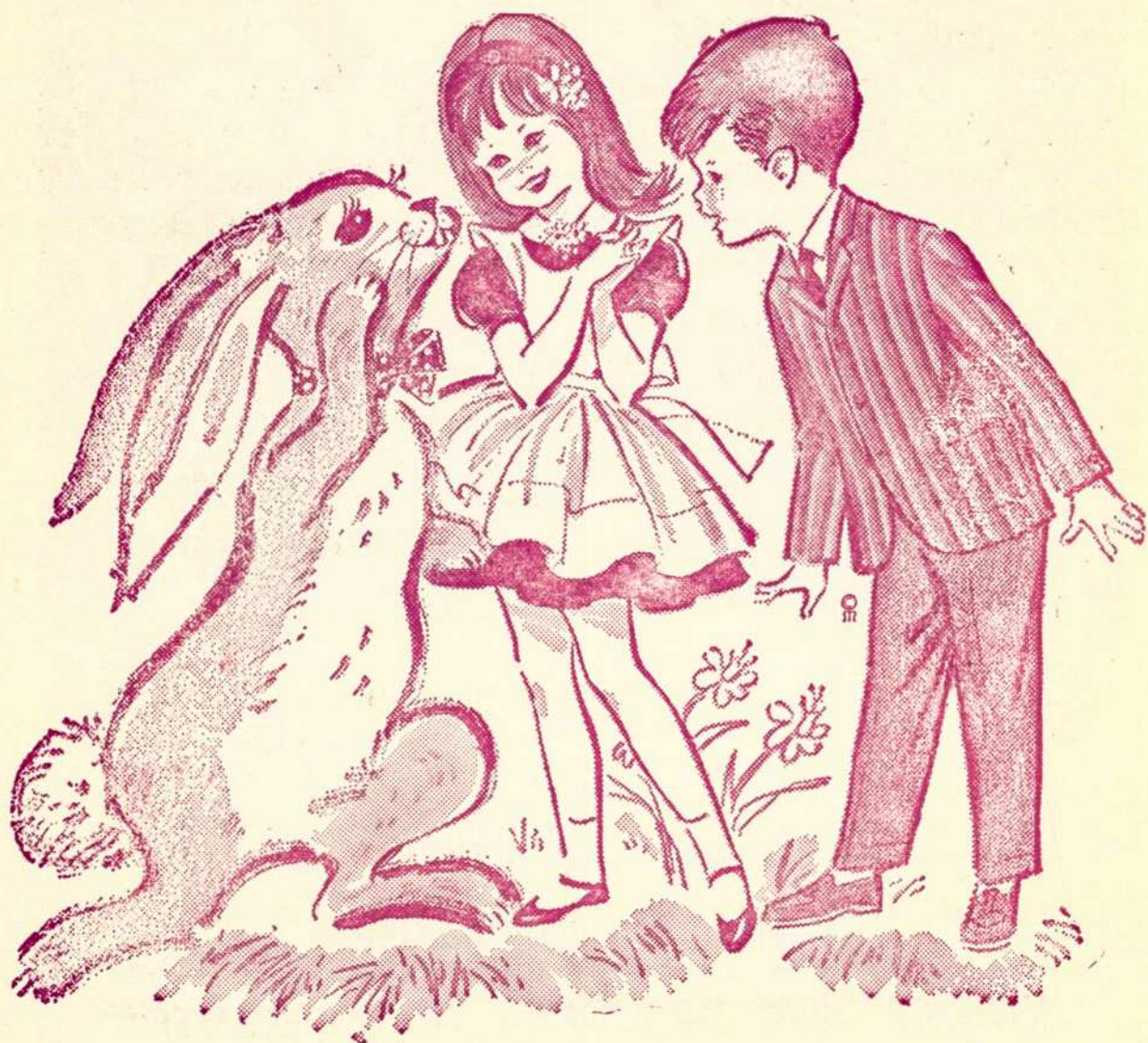
Kartą, ne taip jau seniai, zuikutis sutiko Melitą ir Rimą.

— Pssst! Vaikai, kas atneša jums margučius?

— Kiškis, aišku! Kas kitas galėtų?

— Aha, bet ar žinot kodėl?... A, a, nieko nesakykit. Žinau, kad nežinot, nes tai didelė paslaptis.

— Kiškuti, — paprašė Melita, — pasakyk mums. Mes niekam nesakysim.

— Na, po pusantro šimto rusvų margučių, gal ir pasakysiu! Ogi seniau, kai aš dar buvau pipiriukas, kiškiai dar nenešdavo kiaušinių.

— Bet vistiek gaudavom — tėvelis ir mamytė prisimena margučius Lietuvoj. Tai kas tada nešdavo? — įsiterpė Rimas.

— Ogi paslaptis, — atsakė kiškutis. — Tada buvo tokia iškilminga vištų draugija. Tos vištos dėdavo nepaprastai baltus kiaušinius, ir paskui pačios dažydavo. Visa bėda, jos negalėdavo nusipirkti teptukų. Koks doras žmogus apsiimtų vištai ką parduoti? Žinot, vištos!

— Tai kaip jos galėjo margučius dažyti, neturėdamos teptukų? — paklausė Melita.

— Čia kita bėda — vištoms. Jos bandė dažyti su snapais, žinot kaip būna su vištoms. Reikia pripažinti, aišku, kad kartais ne taip jau blogai išeidavo. Tik vieną kartą padarė klaidą su dažais — netaip pagamino. Su vištomis visko gali būti. Na, ir įkišo snapus ir sparnus į dažus...

— Ir tada, ir tada...

— Įkišo ir prilipo! Tos vištos visos aplipo dažais, ir kiaušiniai aplipo plunksnomis. Betvarkė pirmos rūšies! Vienas mano giminaitis ėjo pro šalį. Pamatęs, kad nekaip tom vištom sekasi, jis pasisiūlė padėt.

— O nuo to laiko, kiškiai perėmė dažymą ir išnešiojimą. Ar ne taip? — užbaigė Rimas.

— Taip, — pritarė kiškis. — O kadangi kiškiai neturi snapų ir plunksnų, jiems daug geriau pasisekė. Tik nesakykit vištoms, dar ko gero nustos kiaušinius dėt. Tada mums būtų visai prasta. Nesakykit toms vištoms jokių būdu... Matot, tokiam svarbiam darbui visokių reikia... Tačiau, didelės paslapties atskleidimo proga, norėčiau padeklamuoti tokį labai tinkamą eilėrašį.

Kiškis atsistojo prieš vaikus ir užsimerkęs (iš susikau-pimo) padeklamavo šį eilėrašį:

ZUIKIS PUIKIS

Vytė Nemunėlis

Kas ten bėga? — Zuikis Puikis.
Ką jis neša? — Margučius.
O iš kur? — Iš tėviškėlės.
O pas ką? — Pas vaikučius.

Zuiki Puiki, gero vėjo!
Adresų ar daug turi?
Ne, nė viens neišbyrėjo:
Tūkstantėliai keturi.

Šimtas Vytų suraitytų,
Algių stalgių — trys šimtai.
— O Rimukų kiek šimtukų?
— Keturi, sakau rimtai.

Rimą, Rimvydą ir Romą
Vis vadina Rimuku,
O aš juos visus pažįstu,
Aš pas juos visus suku.

LINKSMIAU

Ponia: Ar tavo mamytė namuose?

Vaikas: Žinoma! Jei nebūtų, aš tikrai dabar nešluočiau šito šaligatvio.

Janė: Mano teta atvažiavo pas mus į svečius. Jos dukrelė tik vieno mėnesio amžiaus.

Jonė: Koks jos vardas?

Janė: Nežinau. Negaliu suprasti, ką ji man sako.

Mokytoja: Rimuk, pasakyk man, kur galima rasti dramblį.

Rimas: Drambliai tokie dideli, kad labai sunku juos prarasti.

Inspektorius: Panele mokytoja, ar Jūsų klasėje yra nenormalių vaikų?

Mokytoja: Taip, du yra mandagūs.

Ponia: Ar išvalei šaldytuvą?

Tarnaitė: Taip, poniam. Kas buvo skanu, suvalgiau, o visa kitą išmečiau lauk.

Tėvas ir sūnus nuėjo į meno parodą.

Sūnus: Tėveli, kam paveikslui reikalingi rėmai?

Tėvas: Kad dailininkas žinotų, iki kurios vietos piešti.

MIKUČIO NESEKMĖ

Danutė Bindokienė

Dar nė į mokyklą nepradėjęs eiti, Mikas buvo tvirtai nusprendęs tapti klapčiuku. Sekmadieniais klūpodamas šalia mamos bažnyčioje, jis spoksodavo ir atsigrožėti negalėdavo, kai berniukai rimtai, iškilmingai žingsniuodavo apie altorių, patarnaudami kunigui. O kad jis taip galėtų nors vieną kartą užžiebtį žvakes prie didžiojo altoriaus, arba suskambinti spindinčiais varpeliais! Tik milžiniškas mišiolas vaiką šiek tiek baugino. Toks nepakeliamas jis atrodė...

Miko svajonė turėjo palaukti dar keletą metų, kol berniukas priaugo ketvirtąjį skyrių ir seselė mokytoja vieną dieną užklausė, ar kuris mokinys norėtų Mišioms tarnauti. Žinoma, Mikučio ranka iškilo aukščiausiai. Dabar jo troškimas išsipildys! Neatbaidė vaiko nei lotyniški žodžiai, kuriuos reikėjo mintinai žinoti, nei ilgos valandos praleistos besimokant bažnyčioje. Jis viską išmoko tiksliausiai ir pats pirmutinis, todėl Mišioms tarnauti teko daug anksčiau, negu kitiems jo skyriaus berniukams.

Su koku pasididžiavimu ir susikaupimu jis atlikinėjo savo pareigas prie altoriaus! Net tie žmonės, kurie paprastai sėsdavo į paskutinius bažnyčios suolus ir nekantriai laukdavo Mišių pabaigos, turėjo pripažinti, jog nė vienas klapčiukas taip gražiai ir rimtai nebuvo tarnavęs. O Miko tėtis ir mama tik šypsojosi, negalėdami akių nuo sūnaus atitraukti, vis bijodami, kad jis nesukluptų su didžiąja knyga laiptais lipdamas, kad paskambintų tinkamu laiku, ar, kad nekauštelėtų savo draugui žvakių gesintuvo kotu į galvą.

Netrukus parapijos bažnyčioje turėjo įvykti didžiulės iškilmės. Žadėjo atvažiuoti net pats vyskupas, todėl pasiruošimas vyko labai kruopščiai. Nors Mikas tebuvo tarnavęs tik dvejoms Mišioms, jo neabejotiną pranašumą pastebėjo ne vien seselė mokytoja, bet ir klebonas. Norėdami berniukui suteikti ypatingą malonumą, jie nutarė leisti Mikui dalyvauti iškilmingoje procesijoje. Ir ne tik šiaip sau eiti su žvake rankoje, bet nešti gražųjį smilkytuvą. Šitokia nelaukta garbė Mikutį kone parbloškė. Jis ir džiaugėsi ir bijojo. O jeigu ims ir pargrius kur nors ir išbers žioruojančią ugnį garbingam svečiui po kojomis... O jeigu smilkytuvas užges pačiame procesijos viduryje ir nebeskleis kvėpiančių dūmų... O jeigu... Tokios ir dar baisesnės mintys zujo berniuko galvoje, kai jis zakristijoje laukė procesijos pradžios. Vyresnieji klapčiukai, neretas ir su pavydo atspalviu, dar jį erzino, baugino, jog Mikas tikrai norėjo sprukti pro duris ir bėgti namo.

Tačiau viskas vyko ypač laimingai. Kvapių dūmų juostelė linksmai vinguriavo tiesiai į bažnyčios lubas, margoji procesija išsiraitė visais takais. Vargonų muzika virpino spalvotus vitražus, gi choras giedojo nuostabiai gražiai. Tada Mikučiui atsitiko kažkas nepaprasto. Pačioje nosies gilumoje staiga ėmė taip kutenti, vos spejo berniukas ranka prispausti besiveržiantį čiaudulį. Greitai apsidairė, ar kas nepastebėjo. Visi žmonės, tačiau, buvo sužiurę į vyskupą ir nekreipė dėmesio į mažąjį klapčiuką su smilkytuvu. Vos tik Mikas užspaudė pirmąjį čiaudėjimą, tuoj iškilo kitas, trečias, ketvirtas... Visus sustabdyti buvo neįmanoma.

— Ap...či! Ap...či! — sučiaudėjo berniukas ašarotomis akimis.

Priekyje ėję klapčiukai neiškentė nesukikėnę. Mikutis net žingsnį sumaišė. Jis troško lįsti žemėn tiesiai per marmurines grindis. Gi čiauduliai ritosi vienas po kito, lyg kokį pylimą pralaužę. Veltui berniukas rauda ir kramtė lūpas vis mosuodamas smilkytuvu. Net vyskupas ėmė truputį šypsotis.

— Ap-či! Ap, ap, ap-či!

Šitokia iškilminga procesija, tokie nekasdieniški atlaidai, o štai klapčiukas čiaudi! Suoluose nustebę žmonės sužiūro į jį.

Pagaliau į pagalbą atėjo seselė mokytoja. Ji Mikučio pareigas perdavė kitam berniukui, už rankos paėmė jį, jau visai atvirai kūkčiojanti, ir nusivedė zakristijon. Vaikas nedrįso nė galvos pakelti, laukdamas barnio žodžių. Buvo taip susijaudinęs, jog nepastebėjo, kad nemalonysis čiaudulys staiga paslaptینگai dingo.

— Vargšas Mikas! — Seselė visai nepyko. — Aš turėjau anksčiau apsižiūrėti.

VIŠČIUKAI

Pr. Imsrys

Cipa, cipa, cip, cip, cip,
Cipa cipuliukai!
Ai, kokie jie gražūs, vikrūs,
Nors ir mažuliukai!

Paliai žemę rida da,
Tartum sviedinėliai,
Kai iš rankų šeiminkės
Byra trupinėliai.

Po pat kojom vir, vir, vir...
Cipu, capu linku.
Kas pabiro, nutrupėjo —
Kapšt pakapšt surinko.

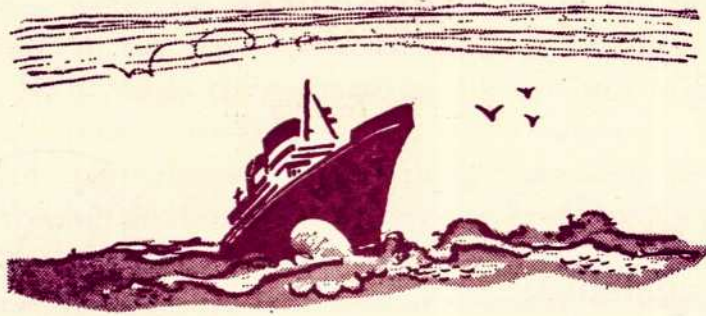
Vaikas nustebeš pažvelgė į ją.

— Labai retai tokie dalykai pasitaiko, — staiga mokytoja pradėjo juoktis, — geriausias mūsų klapčiukas alergiškas smilkalams!

Mikutis nieko juokingo čia nematė. Jo lūpa vėl ėmė virpėti. Tik ne padaryta gėda dabar galvoje. Žmonės netruks pamiršti jo čiaudulį procesijoje, bet seselė dar, ko gero, nebeleis daugiau Mišioms tarnauti. Iš tikrųjų, koks čia klapčiukas, jei smilkalų dūmai nosi graužia.

— Nesirūpink, Mikuti, — ji tuoj atspėjo naujo rūpesčio priežastį. — Juk yra daugybė Mišių, kur smilkytuvas nevartojamas. Tokių gerų berniukų mums labai reikia...

Mikas netruko pragiedrėti, tokius žodžius išgirdęs. Padėkojęs mokytojai, jis skubiai persirengė ir nubėgo ieškoti savo tėvelių minioje prie bažnyčios.

NORĖČIAU AŠ KELIAUTI

Paġal A. Vilainio "Žemaičių žemėje"

(tęsinys)

Senis pasakojo mums savo gyvenimo istoriją. Kartais net šnabždėdamas iš susijaudinimo, ar gal taip užsigalvojęs. Jis sakė, kad po pirmų bandymų žvejoti, jį suviliojo dideli laivai. Jis įstojo į prekybinį laivyną.

— Aš didžiavausi kai pirmą kartą praplaukiau Gerosios Vilties kyšulį ir mūsų laivas plaukė Norvegijos fiordais. Tai buvo tik pradžia. Paskui ilgai plaukiojom Atlanto vandenyne. Keletą kartų perplaukėm Ramųjį vandenyną. Daug kartų apjuosėme žemę. Pamatėme daug kraštų ir žmonių. Žemė mums dabar pasidarė, kaip mažas žvejų sodas.

Senis linksmi nusišypsojo. Mūsų laivas vis plaukė ir plaukė. Jis jau buvo padaręs daug jurmylių. Tylus žvejys dar norėjo mums jauniems išsikalbėti.

— Baisios audros mus išbandė. Matėme, kaip skendo laivai. Sunku buvo, kai bangos rijo žmones. Atlante aš pats tris dienas plūduruavau ant vandens. Tai buvo ne trys dienos, o visa amžinybė. Tada sekundės ir minutės virsta mėnesiais, metais. Koks šiurpas teko išgyventi, kai susitikome ledo kalnus. Aš ir dabar nežinau, ar jie praslinko pro mus ar mes pabėgome nuo jų.

Senas žvejys vėl pažiūrėjo į tamsias, neramias bangas. Jis nebuvo baigęs kalbėti. Nujautėme, kad mums nelaikas prasiatarti.

— Pirmojo pasaulinio karo metu aš buvau karo laivyne. Tada audros mūs nebejaudino. Visur jūroje plaukiojo minos, pasirodydavo karo laivai. Artilerijos ugnis ir dūmai uždengdavo dangų. Atsimenu, kaip artilerija uždegė mūsų laivą. Degančiais rūbais išokau į jūrą. Kai aš nuplaukiau toliau, mačiau, kaip užsidegė jūra, kai užsiliejo benzinas.

Dabar žvejų laivų jau nebebuvo matyti. Jie buvo išisklaidę plačioje jūroje. Senas žvejys nors pavargo, bet savo pasakojimą mums dėstė su džiaugsmu.

— Žinote vaikai, mes Ramiajam vandenyne vidudienyje pamatėm ant jūros didelį miestą. Matėsi bažnyčių bokštai, namai, didelės pilys. Kyšojo kalvos ir žaliavo medžiai. Galvojome, kad ten yra žemė, bet tai buvo apgaulė akims. Vieną naktį tam pačiam vandenyne mes susitikome vaiduoklį laivą. Nors nesame prietaringi, bet šis laivas nebuvo gyvo žmogaus valdomas. Jis pasirodė visai netoli mūsų laivo. Mėnesienos naktį mes matėme uždegtus žibintus, žmonių šešėlius. Davėme signalą, bet laivas plaukė tiesiai į mus. Paskui mes bėgome, o vaiduoklis laivas mus vijosi. Kelias valandas mes buvome jo persekiojami. Pradėjo aušti ir laivas, kaip staiga atsirado, taip staiga ir pradingo jūros vilnyse. Tik tą dieną dangus aptemo ir siautė audra.

Danguje aukštai virš mūsų švietė mėnulis. Tinklai visi buvo pilni ir sunkūs. Matėme, kaip mėnulio šviesoje blizgėjo sidabrinės, auksinės žuvys. Kalbos nutrūko. Ėjo tik sunkus žvejų darbas. Mes nė netikėjome, kokia derlinga Baltijos jūra. Senis žiūrėdamas į pilnus tinklus ir traukdamas pypkę kažką murmėjo...

TRUPUTĮ PAGALVOK

Čia yra seniau gyvenusių ir dabar teberašančių rašytojų (bei poetų) ir jų kūrinių sąrašai. Ar galite sujungti rašytoją su jo ar jos parašytu kūriniu? Kai kurios pasakos ir eilėraščiai turėtų būti žinomi “Eglutės” skaitytojams iš pereitų numerių.

1. Kristijonas Donelaitis	a. Algimantas
2. Lazdynų Pelėda	b. “Jūratė ir Kąstytis”
3. Vincas Kudirka	c. Vaikų knygelė
4. Vyskupas Motiejus Valančius	d. “Pulkim ant kelių”
5. Vincas Pietaris	e. Motulė paviliojo
6. Antanas Strazdas	f. Tautos himnas
7. Vincas Krėvė-Mickevičius	g. “Metai”
8. Jonas Mačiulis-Maironis	h. “Kai užaugsim”
9. Antanas Baranauskas	i. Dainavos šalies senų žmonių padavimai
10. Vytė Nemunėlis	j. “Anykščių šilelis”
11. Aloyzas Baronas	k. Meškiukas Rudnosiukas
12. A. Giedrius	l. Žebriuko nuotykių miške
13. Jonas Minelga	m. “Netikėta kelionė”
14. Nijolė Jankutė	n. Užburti keliai
- (atsakymai psl. 29)

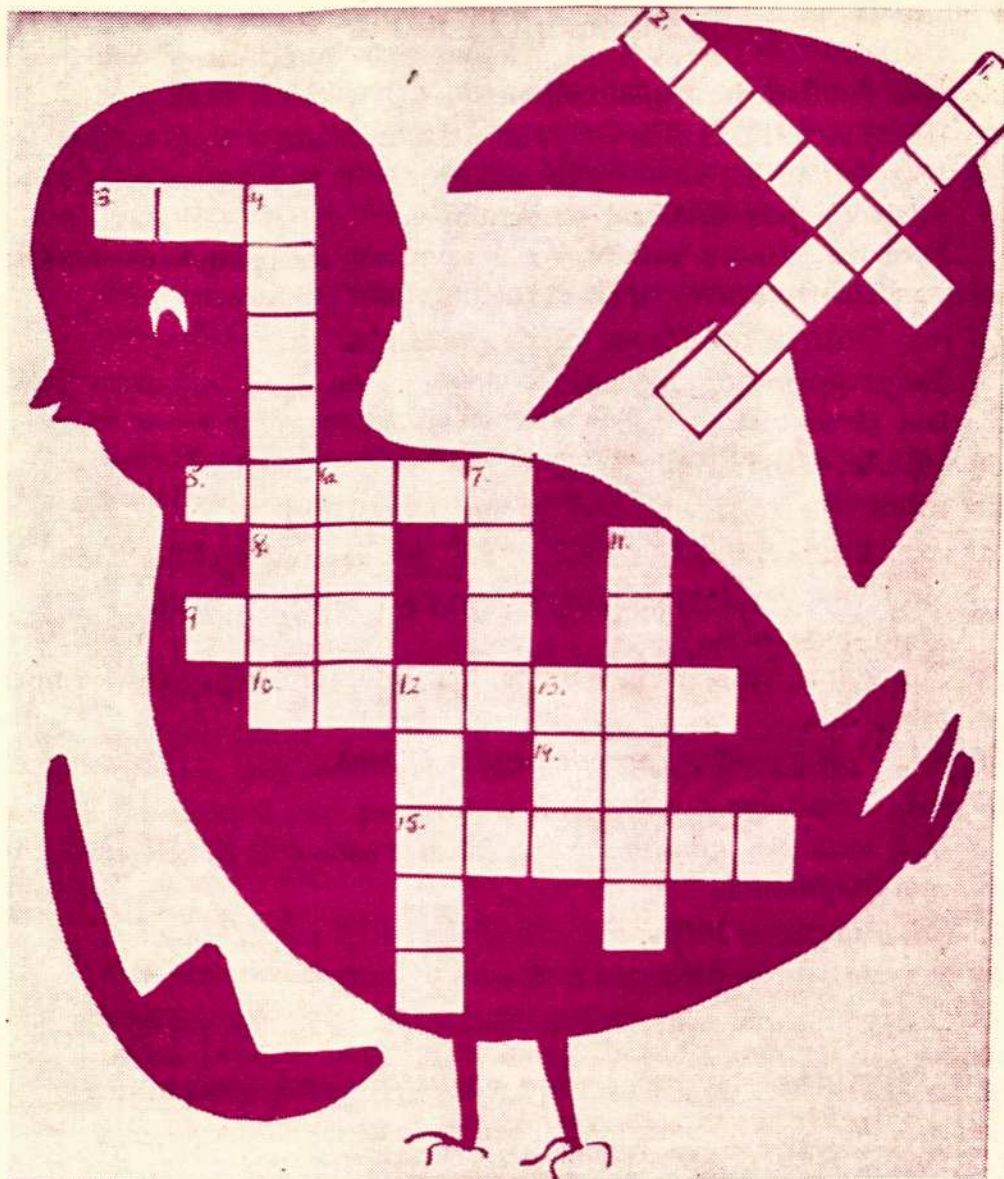

Ar galite surasti šiuos žodžius šiame “Eglutės” numeryje?

čiaudulys, storokas, smilkytuvas, kitoniškas, liesas, jurmylių, kruopščiai, slenkščio, žandarai, pasprūsta, slankioja, nesumatomai, žibintus, apysenis, pasinerdavo.

Ar žinote, ką šie žodžiai reiškia? Jei ne, pažiūrėkite žodyne, ar paklauskite tėvelių. Pabandykite sukurti naujus sakinius, naudojant šiuos žodžius.

VIŠČIUKO GALVOSŪKIS

Skersai:

2. Sveiki sulaukę šventų!
3. Naudininko linksnis.
5. Mes turėdavom, esamajam laike.
8. Ana.
9. "Lyja" būsimajam laike.
10. Septynios dienos.
14. Do, re,
15. Mes ropę (esamasis laikas).

Žemyn:

1. Dalis Velykinio sveikinimo: reiškia "laimingų."
4. Nudažytas kiaušinis.
6. Drėgmė atsirandanti ant žolės vakare.
7. Žino kaip.
11. Labai reikalinga.
12. Varpinėj kabina
13. Priešinga žodžiui "duodu".

(atsakymai psl. 29)

“EGLUTĖS” ŠVENTĖS PROGRAMA

1965 m. birželio 6 d.

10:00 val. Pradedama registracija.

Užregistruoti Šventės dalyviai gauna: Šventės dalyvio ženklelį — kortelę su savo vardu ir pavarde ir ją Šventės metu dėvi prisisekę prie drabužių ant krūtinės.

Registruoja savo mokinius šeštadieninių mokyklų mokytojai ir paskirus vaikus — jų tėvai ar globėjai.

11:00 val. Vėliavų pakėlimas vėliavų aikštėje.

Dalyvaujame organizuotai vietovėmis su savo vadovais. Himnus gieda visi.

11:30 val. Sv. Mišios koplyčioje.

Rikiuotėje vietovėmis visi sueina į koplyčią.

12:30 val. Susipažinimas ir “EGLUTĖS” spaustuvės apžiūrėjimas.

Įvairių vietovių Šventės dalyviai susipažįsta tarp savęs.

Pietų pertrauka.

Bus valgių bei gėrimų bufetas, kuriame norintieji galės ką nori nusipirkti.

1:30 val. Vaikų piešinių parodos apžiūrėjimas.

2:00 val. Programa:

Visi renkasi į salę. Programą atlieka vaikai iš anksto atitinkamai įregistruoti.

3:30 val. Programa lauke.

5:00 val. Vėliavų nuleidimas ir Šventės užbaiga.

Dalyvauja visi organizuotai vietovėmis. Himnus gieda visi.

“Eglutės” Šventė: visų vaikų šventė visiems!

KVIETIMAS Į “EGLUTĖS” ŠVENTĘ

Trečioji “Eglutės” Šventė įvyks 1965 birželio 6 d., sekmadienį

“Eglutės” Tėviškėje Putname, Connecticut.

Į šventę kviečiami

visi “EGLUTĖS” skaitytojai, klausytojai palaikytojai, bendradarbiai ir draugai.

Registracija:

Užsiregistravę šventės dalyviai gaus šventės dalyvio ženklelį ir leidinėlių.

Registracijos mokestis \$1. asmeniui. Jei iš vienos šeimos registruojasi daugiau kaip 2, kiekvieno mokestis 50 centų. Mokestis mokamas atvykus.

Apie dalyvavimą prašoma pranešti iš anksto: vardas, pavardė, amžius ir vietovė. Pagal tuos duomenis bus paruošta dalyvio ženklelis kiekvienam. Atvykę jus gaus tuoj pat. Dalyvius užregistruoti ligi gegužės mėn. 23 dienos.

Tautiniai rūbai:

Būtų gražu, jei šventės dalyviai, turį tokius, vilkėtų tautinius drabužius.

Programa:

Šventės programą atlieka vaikai.

Seštadieninės mokyklos praves savo grupinius dalykus.

Paskiri vaikai susijungs deklamuoti parinktus eilėraščius; turėtų išmokti bent po vieną eilėraščių deklamuoti grupėje. Kas gali, tegul išmoksta ir keliose grupėse.

Atskirų programėlių, išpildomų vaikų paskirai, kai pav. muzikos, baletu ar pan., stačiai dėl laiko stokos, reikia atsisakyti.

Dalis šventės programos vyks salėje, kita dalis lauke. Numatoma lauke aikštėje bendra programa visiems su tautiniais rateliais. Jaunimėlis, Ievužė, Aguonėlė ir Jurgelis.

Mokykliniai programos dalykėliai lauke — Kalvelis, Kiškėlis ir Noriu miego.

Parodėlė

Ir šiemet įvyks vaikų piešinių parodėlė.

Piešiniai bus sugrupuojami pagal autorių amžių. Iš kiekvienos tokios grupės bus išrinkti geriausieji.

Labai svarbu, kad parodėlėje būtų pirmiausia piešiniai lietuviškomis temomis.

Parodėlėn piešinius atsiųsti iš anksto; gali būti atsiųsti iš bet kur. Autorius nebūtinai turi atvykti į šventę.

Piešinius siųsti iki gegužės 16 dienos.

Pamaldos:

Šv. Mišios bus pagal naują tvarką ir lietuvių kalba. Iš anksto išsiuntinėjami giesmių žodžiai.

Vėliavų apeigos:

Šventė prasidės organizuotu vėliavų pakėlimu ir ji užsibaigs tokiu pat būdu.

Tėvai ir mokytojai prašomi iš anksto vaikus sutelkti, ruošti ir atgabenti į vaikų šventę Putname, Connecticut.

Ligi pasimatymo "EGLUTĖS" tėviškėje.

"EGLUTĖS" Šventei Ruošti Komisija.

SVENTŲ MIŠIŲ GIESMĖS

Muzika — J. Gaubo

Žodžiai — kun. St. Ylos

1. MIŠIŲ PRADŽIAI

Andante mf

1. Pa-si-gai-lėk ma-nęs, o Vieš-pa-tie, Pa-si-gai-lėk, o ge-ras Kris-tau. Štai pas-ta-ve ne-ver-tas grįž-tu, Sa-vo kal-tas tau iš-pa-žis-tu — Pa-si-gai-lėk ma-nęs.

Garbė aukštybėse tau, Viešpatie,
Ramybė žemės gerai valiai!
Meldžiu tave, o Visagali,
Atleidžią rodyk savo galią —
Pasigailėk maneš.

Tikiu tave, Kūrėjau Viešpatie,
Ir tavo Sūnų Jėzų Kristų.
Ir šventą Dvasią išpažįstu,
Tave, Trejybe, melsti drįstu —
Pasigailėk maneš.

2. AUKOJIMUI

Andante p

1. Pri-ink, o Tė-ve Vi-sa-ga-li, Šią os-ti-ją ne-kal-tą. Au-ko-jam žir-dį, pro-tą, va-lią, Ap-ver-tą sa-vo kal-tą.

Aukojam taure tyro vyno,
Vandens mažytį lašą.
Nemarių viltį atgaivinę,
Dievybės ženkle prašom.

Pašventink auką šią malonią,
Priimk lyg kvapnų dūmą.
Pakeisk vaisių žemės klonio
I tikrą Kristaus Kūną.

Tegu stebuklas tavo galios
Paruoštą auką lydi,
O šventas, šventas Visagali,
O amžiu Dieve didis!

3. KOMUNIJAI

Moderato mf

1. Šir-dis vil-tim pra-ly-do, Ta-veg il-gė-tis drįs-tu, A-teik i ma-no šir-di, A-teik, o ma-no Kris-tau.

Nušvinta man lyg saulė
Žmogybė ir dievybė,
Atgimstu vėl iš naujo
Šventoj širdžių vienybėj.

Tik tau, kurs pasigaili,
Tik tau, o mano Kristau,
Garbė, dėka ir meilė
Širdy manoj pažysta.

4. MIŠIŲ PABAIGAI

Con moto mf

1. Sū-naus pa-gar-bin-tas žmo-nių pa-šlo-vin-tas. O Tė-ve Am-ži-nas, Lai-mim-ki mus!

Širdį atnaujinęs,
Dvasią nuskaidrinęs,
O Kristau Viešpatie, —
Stiprinki mus!

I žemės darganą,
I darbu varganą,
Dvasią švenčiausioji, —
Lydėki mus!

“EGLUTĖS” ŠVENTĖ 1965 birželio 6 dieną

Eilėraščiai, kurie bus grupėmis deklamuojami

I-oji grupė: vaikams 3 — 5 metų *II-oji grupė: vaikams 5 — 7 metų*

DVI KOJYTĖS

Z. B.

Susiginčijo kojytės;

Kas greitesnis, tu ar aš.

Ėmė viena kitą vytis,

O kas ginčą tą išspręs?

Vos tik dešinę į priekį

Tuoj kairioji iš paskos,

Jeį pavyt ši nesuspėja

Dešinioji ir sustos.

Taip jos viena kitą vejas

Nuo gimimo jų pradžios,

Dešinioji ir kairioji,

Mažos dvi kojytės tos.

OŽIUKAS

Pr. Imsrys

Nors ir mažas tas ožiukas —

Kir-vir vukum, žilas striukas.

Bet jisai jau ir dabar

Su ragiukais bar, bar bar.

Apie vaikučius vis sukas

Tarp mažučių tarp vaikų

Ieško sau jisai draugų

Ai, vaikučiai, tas ožiukas

Apie jus ne veltui sukas

Jeį tik būsit jo draugai

Tai išdygs ir Jums ragai.

III-oji grupė vaikams nuo 8 metų

TOLI UŽ JŪRIŲ MARIŲ

Vytė Nemunėlis

Toli už Jūrių Marių

Tėvynė Lietuva, —

Toli, kai pagalvoju,

Net sukasi galva...

Tenai gyveno Tėtė

Ant Nemuno krantų,

Tenai ir aš sugrįšiu,

Tenai sugrįšk ir tu.

Užaugo ten mamytė

Lietuviškuos laukuos,

Kukavo jai gegutė,

Ir man ji užkukuos...

Puoš vėliavos trispalvės

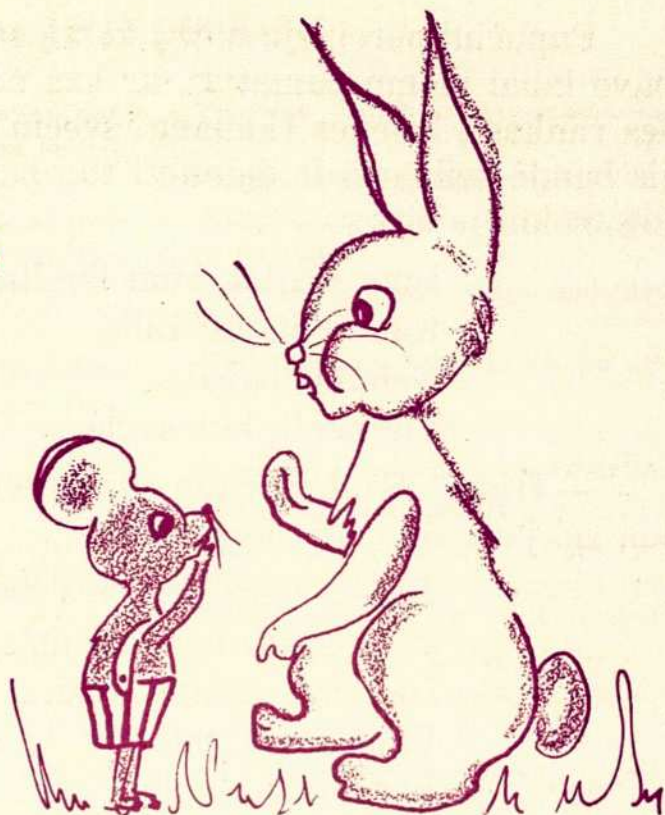
Visus namus, gatves, —

Šešioliktą Vasario

Visa Tėvynė švęs.

SUSITIKIMAS

Linutė

Po ilgos kelionės Puputis miegojo visą savaitę. Jis daug, daug sapnavo, bet viskas taip keistai susimaišė. Buvo spalvoto sniego kalnai ir labai šilta. Pupučio lagaminas, paliktas kieme, augo lyg pasėtas ir tapo dideliu banginiu. Prisiminęs banginį, Puputis išsigando ir atsibudo.

— Mamyte, — staiga prabilo Puputis, — jei pavasarį viskas būna žalia, kodėl nėra žalio sniego?

— Vaikeli, pavasarį visas sniegas ištirpsta. Tada ir būna pavasaris, kai nebūna sniego!

— Bet mamyte, atsimeni, mano sapne buvo žalio sniego ir tu sakei, kad jis labai gražus!

— Vaikuti, juk aš nežinau, ką tu sapnavai...

— Kaip tai gali būti, tu ten buvai su manim? — susirūpino peliukas.

— Pagalvok ir suprasi. Bet dabar gana kalbų, eik pažaisti lauke. Tau reikia saulės ir šviežio oro, kitaip susitrauksi į sudžiūvusį šakaliuką.

Pupučiui nereikėjo antrą kartą sakyti, nes jam ir taip buvo labai įdomu pamatyti, ar kas namie pasikeitė. Įsikišęs rankas į kišenes (kadangi svečių nebuvo, tai galima), jis bandė švilpauti ir dainuoti tuo pačiu kartu. Išėjo toks kitoniškas mišinys.....

Bum tra-lia, bum tra-lia,
Kad žalia, tai žalia
Nebūkit pabalę,
Tik bėkit, kur saulė...

— Hmm... Saulė ir žalia — tas netaip gerai tinka. Reikia vėl pabandyt, gal išeis geriau...

Tra-lia bum bum, tra-lia bum bum
Pats laikas mums mums
Dainuoti džium, džium.
Vėjelis puč, puč
Paukšteliai čiulb, čiulb...

— Vajė, vajė, kas čia paliko savo lovytę vidury pievos? — netikėtai pastebėjo Puputis.

— Kokia minkštutė! Tai puiku atsisėsti; mamytė sakė, kad negalima ant žemės.

Puputis atsisėdo ant minkšto, pilko pataliuko ir pradėjo dairytis. Sėdėjo, sėdėjo ir galvojo, kaip puiku, kad nereikia gyventi, kur viskas balta ir slidu. Tik visai nelaukta pataliukas pasijudino, ir peliukas ėmė važiuoti žeme.

— Na, kas čia dabar? — sucypė kažkas aukštu balseliu. — Mano uodegytė niekad nesijautė tokia sunki!

— O, ar šita lovytė priklauso jums? — nustebo Puputis, kai iš už didelio akmens pakilo pilkas žvėriukas su nepaprastom ausim.

— Lovytė? Kur tau lovytė? Čia mano uodega. Kaip tamsta sugalvojai ant jos atsisėsti? — teiravosi žvėriukas.

— A, tai čia jūsų, — Puputis bandė būti labai mandagus su tokiu iškilmingu žvėriuku.

— Taip, negaliu be jos apsieiti! — nusišypsojo anas. — Mat, aš čia kroviau kiaušinukus, kuriuos greit dažysiu.

LINKSMIAU

Svečias: Koks puikus paveikslas! Gaila, kad negaliu tų gražių spalvų nusinešti namo.

Menininkas: Nesirūpinkit, nusinešit. Jūs jau visą valandą išsėdėjot ant mano dažų.

Daktaras: Ar jūs dar geriate tuos vaistus nuo kosulio, kuriuos jums daviau?

Ligonis: Ne. Aš juos paragavau ir nutariau geriau kosėti.

Tėvas: Simai, kodėl tu išpyrei savo draugui į koją?

Simas: Norėjau, kad jis eitų namo.

Tėvas: Tai kodėl nepaprašei, kad išeitų?

Simas: Bet tėveli, juk tai nemandagu!

Agentas: Vaike, ar tavo mama namie?

Vaikas: Taip, ponas.

Agentas barškina į duris, bet niekas neatsako.

Agentas: Tu man sakei, kad tavo mama namie.

Vaikas: Taip, bet mes ne čia gyvenam.

Marytė: Mama, tas vyras neturi nė vieno plauko ant galvos.

Mama: Ššš... Tyliu, jis gali išgirsti.

Marytė: Bet, mama, ar jis nežino?

Antanas: Mano žmona vairuoja kaip žaibas.

Petras: Ar manai, kad per greitai?

Antanas: Ne taip jau greitai, tik ji vis pataiko į medžius.

— Kiaušinukus? Bet tik vištos deda kiaušinius. Kokie tamstos kiaušiniai?

— Ki, ki, ki! — pradėjo juoktis žvėriukas. Jis raitėsi ant pievos iš juoko. Puputis negalėjo suprasti, kas jam užėjo.

— Ne, ne, aš nededu kiaušinių. Aš kiškis. Čia bus margučiai; pačios vištos man juos padovanojo, o aš nudažysiu.

— Aš žinau, Velykom! — apsidžiaugė Puputis, galų gale supratęs visą reikalą.

— Žinoma! Velykos be margučių būtų tokios keistos, kaip kiškutis be ausų! Kiškis priplojo ausis prie galvos, nusišypsojo savo dviem dantimis ir ėmė dideliais šuoliais tolintis į miško pusę.

Likęs vienas pievoje, Puputis nutarė, kad kitą kartą jis bus daug išmintingesnis, ir tikrai žinos, kaip reikia elgtis su tokiu garbingu žvėreliu.

GEGUŽĖS RYTAS

Alė Rūta

(Vaidinimėlis vaikams — II veiksmas)

II

Tas pats kiemas. Pamažu švinta aušra. Gėlės miega, bet kitose pozose, negu pirmame veiksmė. Jos pamažu keliasi, darydamos įdomius plastinius įdėsius. Joms dainuojant, mėgina įeiti Nemiegas, Liga ir apkalbos, bet gėlės susispiečia, padaro lyg sieną ir tų nenaudėlių neįleidžia.

GLADIJOLĖ:

Štai, ir prašvito!

NAŠLUTĖ:

Sulaukėm ryto!

ROŽĖ:

Puikiausio ryto!

RŪTA:

Gegužės ryto!

KAMELIJA:

Tai padainuokim dainelę šitą!

(Visos gėlės dainuoja:)

Ir išpylė saulė auksinius dažus,
juokiasi pasaulis, juokiasi gražus!

Lingu-lingu lenkias vėjelis
grakščiai,

lingu — mus aplankęs visais
pakraščiais...

Spindi mūsų spalvos, vis margai
spindės,

ir dainelė alma, visur nuaidės —

Ulia ulia liūlia, vėjas įsisuks,
ulia liūlia liūlia — gėleles

pasups.

ROŽĖ:

Ir neleidom nelabųjų!

RŪTA:

Iš tikrųjų, kaip jie drįsta!

KAMELIJA:

Akiplėšos, nevykėliai, vagišiai!

Išstyplino sau, žiedą mums
prakišę...

NAŠLUTĖ:

Atradom, nebeduosime!

GLADIJOLĖ:

Ir juoksimės, iš jų mes juoksimės!

VISOS GĖLĖS:

Cha cha cha cha, išeikite iš čia,
iš tų namų gerų.

Pasaugosim slapčia,

tie brolicai pragarų,

kad nebegrįžtų čia,

pasaugosim slapčia —

Kad galvas jie nutrūkt', — aha!

Cha cha cha cha!

(Duryse pasirodo Motina. Gėlės išsiskirsto ir sustingsta savo pozose).

MOTINA:

O, kaip gera, kaip jaučiuosi
pailsėjęs,
tartum nugynė kažkas visus pik-
tuosius vėjus.

Viskas nauja, viskas, tartum,
nematyta

ši gegužės stebuklingą rytą —

GĖLĖS: *(Tyliai)*

Ji laiminga, ji laiminga...

(Tėvas išeina iš trobos.)

TĖVAS:

Stebuklinga! Gėlės žydi, šilta
gera.

Vėjas dingo, medžiai tyliai šnera.

MOTINA:

Tai gi, tėvai, atsidžiaugti negaliu
mūsų kieme, tarp pražydusių
gėlių...

TĖVAS:

Tai pailsėk čia, pasėdėki,
palauk, tuoj atnešiu tau kėdę.

(Eina į namą kėdės.)

*(Vaikai ateina iš kitos pusės, dai-
nuodami atitinkamą dainą. Tėvas
tuo laiku išneša kėdę. Motina at-
sisėda. Padainavę vaikai ima
sveikinti Motiną.)*

VILJA:

Sveika, Mamyte, tai tavo Diena!
Tu mums brangiausia, tu mums
viena!

MOTINA: Ačiū, Vilija, mano
dukrele!

GYTIS:

Sveikinu, Mama, ir aš,
Tėvelis žadėjo: dovanų atneš...

AUŠRYS:

Sveikinu ir aš!

MOTINA:

Ačiū, Aušry, ačiū, Gyti,
buvo lengva jus auginti,
geri vaikai, — tai palaima...

TĖVAS:

Taip jau, Motin, mat, išeina,
pažadėjau duoti pinigų,
jie pripirkt norėjo dovanų,
bet, mat, pinigai iš maišo tai
nebyra...

MOTINA:

Žinau, tėvai, žinau, kaip ten yra...

GRAŽUTĖ:

Mes, Mamyte, padainuosim;
Jei draugų ateis, tai ir pašoksime,
Tave sveikinsime, mylėsime visą
dieną...

TĖVAS:

Mylėt reikia ne tik tai šiandieną...

GĖLĖS: *(Tyliai, linguodamos)*

Sveikinam, sveikinam...

MOTINA:

Aš jau laiminga,

kam ir sakyti!

Nieko nestinga...

Mano vaikyti,

ačiū, Gražute,

ačiū tau, Gyti,

Vilijos, Aušrio

žodeliai meilūs...

Tik širdį spaudžia,

tik man lyg gaila...

Kad kartais mano

silpna kantrybė...

TĖVAS:

Motin, tylėtum,
esi geriausia...

Jei dovanų daug

Tu ir negausi,

tai nors žinoki,

jog Tave mylim,

jog Tave gerbiam...

Vaikai, jūs tylit?

VAIKAI:

Mamytę mylim!

(*Įeina dainuodami — ar džiaugsmingai kalbėdami — dar vaikų būrelis.*)

BERNIUKAS 1:

Pavasario rytas, gieda vyturiai,
džiūgauja ir juokias čia vaikų
būriciai!

MERGAITĖ 1:

Tralia-lia, lia-lia, lia-lia, gera ir
smagu,
žaisim ir dainuosim tarp gerų
draugų...

BERNIUKAS 2:

Motina žemelė puošiasi žiedais,

MERGAITĖ 2:

o ir vasarėlė — su pažadais...

BERNIUKAS 3:

Opa, opa, opa — peršoksim
griovius!

MERGAITĖ 3:

Šoks berniukai, šoka,
šoks jie ir sugrius!..

MERGAITĖ 4:

Tra-lia, lia-lia, lia-lia, sveikinam
griovius!

Pilna ten berniukų nevikrių
prigrius!

(*Visi juokiasi*)

BERNIUKAS 1 ir BERNIUKAS 2

(*kurie kažką paslaptinai neša*):

Sveiki visi!

Sveikas, Gyti,

mes tau norim pasakyti...

(*Gytis prieina, kažką jie trys
tyliai pasišneka*)

GYTIS:

Prie mūsų namų slenksčio jie
atrado, —

tiktai nedrįsta pasakyti, —

vainiką šitą labai gražų...

Paskirtas jis — Mamytei!

(*Ištiesia vainiką*)

MOTINA:

O, Gyti!

Koks gražus! Ar man dėvėti?

(*atsistoja*)

AUŠRYS:

Tau, Mama, karalienės vietą!

VISI VAIKAI: (*Sodina Motiną į
kėdę, padeda ant kelių jai vaini-
ką*)

Karalienė, karalienė!

AUŠRYS:

Prie namų slenksčio vainikas

rastas, —

baltos lelijos, rausvos radastos...

VILIJA:

Mūsų Mamytei jisai paskirtas!

GRAZUTĖ: Myliu mamą...

GYTIS:

Aš — ir Tėtį...

Reikia juk abu mylėti!

GĖLĖS: (*Tyliai*)

Reikia abu mylėti...

MOTINA:

Vaikai, vaikai,

kolei skverne laikai,

o kai paleidi,

tai nebesuvaikai...

Bet mano dar geri vaikai,

ateina patys pas mane,

pasveikina, pradžiugina,

savo kalba prakalbina mane...

TĖVAS:

Suprasti taip sunku vaikus

ir jų naujus laikus.

Bet meilė Motinos gili...

Tu, Motin, juos suprast gali!

VILIJA:
Dabar Mamytei - Karalienei
padarysim Šventę!
GĖLĖS:
Bus šventė, bus šventė...
GRAŽUTĖ:
Gal padainuosim ir pašoksime?
BERNIUKAS 1:
Aš iš linksmumo— strykt į griovį!
GYTIS:
Palauk, manęs tik nepargriovei!
AUŠRYS:
Rimtai. Ką žinot kas, apsigal-
vokit,
paskui — gražiai padeklamuokit!
MERGAITĖ 1:
Ar aš galiu
priskint gėlių?
GĖLĖS: (*Išsigandusios*)
Vaje, nuskint mus žada!
MERGAITĖ 2:
Gaila gėlių,
tegu jos žydi,
mamytę žvilgsniu tegu palydi...
VILIJA:
Aš padeklamuosiu!
AUŠRYS:
Na, gerai. Pradėk!
VILIJA: (*Deklamuoja eilėraštį.*)
BERNIUKAS 3:
Ar aš galiu?
MOTINA:
Prašau, prašau!
BERNIUKAS 3:
(*Deklamuoja eilėraštį.*)
MERGAITĖ 4:
Aš daug nemoku, bet pamė-
ginsiu...
GRAŽUTĖ:
Paskui ir aš...
(*Mergaitė 4 deklamuoja.*)

TĖVAS:
O gal užteks?
VILIJA:
Ar deklamuoti?
TĖVAS:
Taigi. Juk dainuot jūs mokat?
Ogi šokių
juk visokių...
GRAŽUTĖ: (*Išėjus į priekį, pada-
ro Motinai reveransą.*)
Prašau, Mamyte, tau dainelę...
VISI VAIKAI: (*Dainuoja atitin-
kamą dainą.*)
TĖVAS:
Bėga kiškis takeliu,
susitinka vaikelius...
Sako: jūs, maži vaikučiai,
tai pašokit — učia, učia...
Ir vaikučiai ant takelio —
kad pašoks gražiai "Kalvelį"!
(*Maži vaikai šoka "Kalvelį".*)
MOTINA:
Tai užteks, jau gal išvargę!
Ačiū jums, geri vaikai...
TĖVAS:
Tai, sakau, sakau — laikai...
GĖLĖS:
Geri laikai..
TĖVAS:
Tai prigijo papročiai..
GĖLĖS:
Geri papročiai...
MOTINA:
Eikime į vidų, vaikai, pavai-
šinsiu!
MERGAITĖ 4:
Šventė, tikra šventė!
(*Visi eina į trobą.*)
BERNIUKAS 3:
Mamytės Diena —
tokia tik viena!
Už jos darbus visus,
rūpesčius ir skausmus.

Gražiai moko ji mus,
ji pabars, kai reikės,
ji užtars, kai reikės,
į mokyklas nuves —
į Šeštadienines,
ji ir melstis mokins...
Tai Mamytė gera!
(Nubėga irgi į vidų.)

GĖLĖS:

Ji gera, ji gera!

GLADIJOLĖ:

Ar yra negerų?

KAMELIJA:

Tai tokias aš baru...

ROŽĖ:

Aš įdurčiau spygliu,
žengiant jai takeliu...
Bet tokių tai nedaug,
aš jų rast negaliu...

RŪTA:

Jei vaikų ji nebos,
neišmokys kalbos,
kaip kalbėjo tėvai...
Motina negera! —
Bet tokių gal nėra...

GEROJI NAMŲ DVASIA:

(Tyliai įeina, ją apsupa gėlės.)
Gėlelės, ar Šventė jums patiko?

GĖLĖS:

Labai patiko!

GEROJI NAMŲ DVASIA:

Kantrybės žiedas išaugo į
vainiką.

GĖLĖS: Vainiką...

GEROJI NAMŲ DVASIA:

Apvainikuota Motina juo,
papuošta,
kurios širdy meilė karšta
savo vaikams, Tėvynei ir
namams...

GĖLĖS:

Tėvynei ir namams...

GEROJI NAMŲ DVASIA:

(Rodydama į namus)

Bet saugokis, Motule,
nuo blogų
aplinkui skriejančių ligų,
nuo įlendančių nelabų
daugialiežuvių apkalbų...

GĖLĖS:

Saugosim, saugosim...

GEROJI NAMŲ DVASIA:

Jau durys uždarytos,
ten linksminas svečiai.
Gražus gegužės rytas,
ir saulės čia apščiai,
ir širdys atdarytos, —
ramybė, meilė, ten svečiai...

GĖLĖS:

Ramybė, meilė — kur vaikai,
žiedas Kantrybės kur yra,
mamytė kur gera...

Uždanga

AITVARAS

Jonas Minelga

**Tu — Kudliuką
Žaist varai,
Man patinka
Aitvarai.
Kai padangėm jie skraidys,
Tavo Kudlių pabaidys.**

**Dar miegojai
Tu, Vytuk,
Kai aidėjo
Tuk-tuk-tuk!
Aitvarėlių, kaip tariau,
Pats ši rytą padariau.**

**Ilgą siūlą
Pririšau. . .
Tik žiūrėkite,
Prašau,
Virš kriaušėlės ir obels
Jis netrukus pasikels.**

MŪSŲ KŪRYBA

VASARIO 16-oji

Washingtonė Vasario 16-tos šventė buvo švenčiama sekmadienį, vasario 14-tą. Tą dieną lietuviai rinkosi iš visų Washingtono dalių ir priemiesčių į Šv. Mato katedrą. Tai didelė, graži miesto centre katalikų bažnyčia su dideliu kupulu, kuriuo ji skiriasi nuo kitų bažnyčių. Iškilmingos šv. mišios prasidėjo 10-tą valandą ir tęsėsi virš valandos. Mišių metu giedojo katedros kunigų ir berniukų choras. Pamokslą pasakė monsinjoras Cartwright, katedros klebonas. Bažnyčia buvo pilna žmonių. Po mišių visi lietuviai, vargonams pritariant, sugiedojo Lietuvos himną.

Paskui visa mūsų šeima nuvažiavo į "Washingtono" viešbutį, kur rinkosi daug lietuvių. Mums reikėjo keltis keltuvu į 11-tą aukštą, kur mes išlipome. Kai tik išlipau iš keltuvo, pro langus pamatčiau labai gražų Washingtono

vaizdą. Baltieji rūmai ir Treasury Department buvo visai arti. Buvo matyti ir Washingtono paminklas, ir Šv. Mato katedros žalias bokštas tarp aukštų namų. Toliau buvo matyti ir Arlingtono kapinės su savo Lee Mansion rūmais. Prezidento Kennedy kapą vos galėjai įmatyti. Už pusvalandžio prasidėjo minėjimas, kurio metu valgėme pietus. Prieš minėjimą maldą sukalbėjo Kun. Dr. F. B. Harris, Senato kapelionas. Valgant, apie Lietuvą kalbėjo Lietuvos atstovas ponas Kajeckas ir kiti žmonės. Buvo skanūs pietūs, bet, kaip visada, aš mažai valgiau. Tenai buvau sutikęs daug žmonių, kurių senai nebuvau matęs. Parvažiavę namo, klausėmės lietuviškos plokštelių muzikos. Man ypač patinka "Gaudžia trimitai", "Mes žengiamo su daina", "Mylėsi Lietuvą iš tolo" ir kitos. Vėliau pavalgę vakarienę ėjom gulti, nes jau buvom pavargę.

Antanas Dambriūnas

TOLIMA AGUONĖLĖ

Ten toli už jūrių marių,
Ten kur mūs tėvynė,
Auga Lietuvos gražuolė,
Auga aguonėlė.

Taip norėčiau aš nulėkti,
Nors ir vienai valandėlei,
Kad galėčiau pamatyti,
Ten, kur auga aguonėlė.

Ten toli už jūrių marių,
Ten kur mūs tėvynė,
Auga Lietuvos gėlėlė,
Auga aguonėlė.

Danutė Musteikytė
V skyriaus mokinė
Buffalo, N. Y.

MANO ŠEŠTADIENINĖ MOKYKLA

Aš esu ketvirtame skyriuje. Mes mokomės lietuvių kalbos gramatiką, Lietuvos istoriją, skaičiuoti, rašyti, ir geografijos. Man šeštadieninė mokykla labai patinka. Ten susitinku su draugais ir draugėmis. Visi stengiamės būti geri mokiniai. Gruodžio mėn. 27 d. buvo Šeštadieninės mokyklos Eglutė. Buvo vaidinimas apie berniuką, kuris ieškojo kelio į tėvynę. Visi bandė jį suklaidinti, bet geroji laumė davė jam stebuklingą veidrodėlį. Tie žmonės, kurie bandė jį suklaidinti bijojo veidrodėlio. Pagaliau jis sutiko

žmones, kurie paaiškino jam, kad kelias į tėvynę yra uždarytas.

Paprastai gale mokslo metų turime iškilmingas užbaigtuves. Anksti rytą nueiname į bažnyčią. Po pamaldų susirenka visi lietuviškos mokyklos mokiniai ir jų tėveliai į salę. Ten mes turime programą. Pereitais metais mūsų klasė papasakojo pasaką apie seserį ir devynis brolius. Po programos vedėjas išdalino po dovaną kiekvienam geriausiam mokinui kiekvienoje klasėje.

Bostono šeštadieninė mokykla
Saulius Cibas

PAVASARIS

Besmegenį sniego senį
Pastačiau.
Saulė tirpdė jam pakaušį
Vis smarkiau.

Juokės švelnūs katiniukai
Ant šakų.
Vėjas žaidė žirginėliais,
Tai smagu!

Pražydėjo visos tulpės
Raudonai.
Tai pavasaris atėjo!
Kaip gerai!

Vilija Bilaišytė 8 metų
Čikagos Marquette Parko
Lituanistinės mokyklos mokinė.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Truputį pagalvok — psl. 12: 1-g, 2-e, 3-f, 4-c, 5-a, 6-d, 7-i, 8-b, 9-j, 10-k, 11-m, 12-n, 13-h, 14-l.

Viščiuko galvosūkis — psl. 13. Skersai: 2. Velykų, 3. kam, 5. turim, 8. ta, 9. lis, 10. savaitė, 14. mi, 15. raunam. Žemyn: 1. linksmų, 4. margutis, 6. rasa, 7. moka, 11. būtina, 12. varpą, 13. imu.

PAS SKAITYTOJUS

Cleveland, Ohio

Būsimieji "Eglutės" skaitytojai: Audrutė ir Rimukas Mu-lioliai, dailininkės Eglės Mu-liolienės vaikučiai.

Los Angeles, California

Los Angeles Lietuvių Jaunųjų Instrumentalistų kvartetas "Baltijos Vė-jai", jaunuoliai nuo 12 iki 15 metų amžiaus:

Raimundas Čiurlionis
Gediminas Gudauskas
Saulius Gudauskas
Arimantas Arbas

Jiems vadovauja muzikė Giedrė Gudauskienė.

Šis kvartetas dažnai groja vaikų ir net suaugusiųjų lietuviškuose parengimuose.

Nuotrauka L. Kančiausko

PAŠTO *Dežutė*

Lietuvių Saleziečių Institutas
Castelnuovo Don Bosco
Asti, Italia

Pranas Žaliukas
Albinas Vitkauskas
Stančius Viktoras
Algis Bartaška

Mieloji Redakcija,

Su dideliu džiaugsmu sulaukėme naują 1965-tų metų "EGLUTĖS" egzempliorių. Mes visada labai laukiame naujos "Eglutės" ir ją skaitome su dideliu pasitenkinimu.

Širdingas ačiū nuo mūsų visų už Jūsų didelį duosnumą ir mes norime parodyti savo dėkingumą, stengdamiesi visada mylėti gražiąją mūsų tėvelių kalbą.

Ištaigos žemesniųjų klasių mokiniai:

Plučas Jonas
Koncevičius Albinas
Jonas Balčiūnas
Tauras Uždavinsys
Petras Andrijauskas
Algirdas Žebelys
Vincas Zelionka
Bliudžius Jonas
Maurukas Ričardas
Antanas Bertulis
Antanas Mačiulskas
Adomaitis Jonas
Stasys Kačinas
Pranas Sailius
Maurukas Herbertas
Kęstutis Aleknavičius
Petras Plučas
Spies Andrius
Romas Žaliukas
Kastytis Koncevičius
Petras Viršintas
Jonas Mineikis
Albertas Mezals

MIELA "EGLUTE",

Aš labai mėgstu "Eglutę", ir jos visada laikiu. Aš esu "Eglutės" sena skaitytoja. Dar būdama mažytė, užsisakiau laikraštėlį "Eglutę". Taip pat ir mano broliukas Zenonas noriai skaito, bet pirmą eilę yra mano. Aš, Benytė ir broliukas Zenonas lankom lietuviškos šeštadieninės mokyklos antrą skyrių, o angliškos trečią skyrių. Aš esu 9 metų, o broliukas 8 metų.

Sudie, miela "Eglute", lauksiu toliau tavęs.

Benedikta Kiaulėnaitė

BRANGI "EGLUTE",

Dėkoju mielai "Eglutei", kuri mane aplanko kas mėnesį. Jei lankytų dažniau, būtų įdomiau. Aš myliu pasakas apie Lietuvą. Myliu eilėraščius ir labai mėgstu galvosūkius.

"EGLUTE",

Tu mums švieti,
kaip žiburėlis tamsoj,
Tu esi, kaip žvaigždėlė
spindinti aukštai.
Tu mums daug daug pasakai
Apie Lietuvą, Tėvynę mūsų.
Už tai aš tave, "Eglute",
Labai myliu.

Nijolė Ziminskaitė

ALP 1785

BALANDŽIO arch.

ŠVENTĖS ir VARDINĖS

1. Melitas, Teodora / Ringaudas, Dainora
2. Pranciškus iš Paulos, Teodozija / Ankodas, Varda
3. Ričardas, Agapė / Vytenis, Rimtautė
4. Izidorius, Aleta / Algardas, Eglė
5. Vincentas Ferreris, Krescencija / Rimvydas, Žygintė
6. Genardas, Platonė / Daugirutis, Žintė
7. Gibardas, Uršulina / Minvydas, Kina
8. Redemptas, Julija / Girtautas, Mata
9. Reginaldas, Kasilda / Aurimas, Dalia
10. Paladas / Mintautas, Agna
11. **VERBU SEKMADIENIS**
Leonas didysis, Godeberta / Vykintas, Daugaila
12. Damijonas, Vizija / Jovirdas, Jūraitė
13. Hermenegildas, Agatonika / Mindaugas, Algaudė
14. Justinas, Lidvina / Visvaldas, Vainila
15. **DIDYSIS KETVIRTADIENIS**
Laurentinas, Bazilisa / Ginibutas, Vaidotė
16. **DIDYSIS PENKTADIENIS**
Kajus / Svirgantas, Nygaila
17. **DIDYSIS ŠEŠTADIENIS**
Anicetas, Vandas / Dravenis, Sirvilė
18. **VELYKOS**
Galdinas, Agija / Sudvinas, Nomėga
19. Sokratas, Ursmaras / Eirimas, Lazduona
20. Teonas, Adalaras / Gostautas, Aneida
21. Anzelmas, Konradas / Milgedas, Argėla
22. Soteris, Senorina / Josbutas, Narūna
23. Jurgis, Adalbertas / Daugaudas, Rodvilė
24. Fidelis, Bova / Valimantas, Grožvyda
25. Morkus, Mela / Tolmantas, Žada
26. Kletas, Alda / Girdivydas, Vandra
27. Petras Kanizijus, Zita / Gotautas, Aušra
28. Povilas nuo Kryžiaus, Valerija / Vygantas, Vaiga
29. Petras Venorietis, Ava / Vaitenis, Ginvilė
30. Kotryna Sienietė, Genistas / Virbutas, Venta

EGLUTĖ sveikina visus, kurie švenčia vardines!

91189325